

ifølge Forsvarslovene af 1909 frigjorte Arealer, hvoraf der er realiseret for ca. 1½ Mill. Kr. i Fjor og i Aar, og der er tilbage Værdier, som mere end 3 Gange overstige dette Beløb, om hvis Salg der for nogles Vedkommende, efter hvad jeg mener at vide, føres Forhandlinger. Dernæst faa vi indtil 1915 Halvdelen af Provenuet af, hvad Københavns Kommune sælger af det Jernbaneterræn, som er blevet Kommunen overdraget ved den nye Banegaards Bygning; fra 1915 skulle vi under alle Omstændigheder, enten man sælger eller ikke, have 1 Mill. aarlig i 15 Aar. Vi have ogsaa en stor nominal Værdi liggende i Husmandskreditforeningsobligationer, som maa ansættes til en Værdi af ikke under 6 Mill. Kr. Naar de skulle sælges, maa Indtægten deraf komme paa Budgettets Indtægtsside. — Saa er der heller ikke i Normalbudgettet taget noget Hensyn til de meget store Udgiftsbevillinger, som ville ophøre i en nær Fremtid. Der findes paa Budgettet for 1912—13 saaledes: 7de Bidrag til Kristiansborg Slot 1 Mill. Kr., til Københavns Banegaard 2 Mill. Kr., til Dobbeltsporet paa Fyn 800,000 Kr., til Esbjerg Havn 800,000 Kr. Alene disse 4 Poster udgøre tilsammen 4,6 Mill. Kr. De ville ophøre væsentligt, inden den Periode er udløben, for hvilken den højtærede Minister opstiller sit Normalbudget. For Resten har Finansministeren stillet yderligere Besparelser af Betydning i Udsigt paa næste Finanslovsforslag, og en Del af dem har allerede givet sig Udtryk i selve det vedtagne Finanslovsforslag gennem allerede der annoncerede Nedsættelser for det følgende Aar. — Men alt dette har man, uagtet Talen er om et Normalbudget for en længere Aarrække, alligevel ikke taget med i Beregning. Vi ønske kun, at man ved denne Lejlighed skal regne med aarlige Indtægter, som allerede ere opnaaede, men til Gengæld mene vi altsaa, at Ministeren ikke kan være berettiget til nu at henvise til Udgifter, der kunne komme ud over dem, han har budgetteret i sit Regnskab. De faste Bevillinger paa Finansloven behøver jeg ikke at tale om. De kunne jo ikke overskrides uden Lovgivningsmagtens Tiltrædelse. Og hvad de enkelte *anslaaede* Beløb angaar, til Alderdomsunderstøttelsesloven, Sygekasseudgifterne og Arbejdsløshedskasserne, er der for disse 3 Poster budgetteret 750,000 Kr. mere end i 1911—12 paa Grund af deres formodede Stigning. Der er gjort meget udførligt Rede for det i Anmærkningerne til Finansloven. Naar

Ministeren nu vil have 500,000 Kr. mere til Alderdomsunderstøttelsesloven, end han har forlangt, beror det ikke paa nye Oplysninger, men paa, at han vil afvige fra den Fremgangsmaade, der altid har været fulgt ved Budgetteringen, og som han heller ikke afveg fra i Oktober 1911. Han gik da frem paa den Maade, at han budgetterede, hvad der var medgaaet i det foregaaende Finansaar. Jeg siger ikke, at det ikke kan være rigtigt, at Udgiften bliver 500,000 Kr. mere, men det vil være en Afvigelse fra de hidtil fulgte Regler.

Den højtærede Minister udtalte i Lørdags angaaende Stats-Laanefondens Midler og dens Evne til at undvære sine Renter midlertidigt eller vedvarende en Del Modbemærkninger til mig. Jeg vil da atter sige nogle Ord derom. Jeg ønsker at minde om, at da Loven om Oprettelse af Stats-Laanefonden fremsattes, var det den daværende Venstregerings Forslag, at der kun skulde udlaanes aarlig indtil 2 Millioner. Imidlertid blev denne Grænse slettet i Folketinget, Landstingets Højre ønskede den genindsat, men forgæves, og man betegnede derefter Loven som helt forfejlet og stemte imod den. Loven blev vedtagen, dog med den Tilføjelse, at Fonden skulde have sine egne Renter med den Indskrænkning: „indtil anderledes ved Lov bliver bestemt“, hvoraf fremgaar, at der i alt Fald den Gang i Landstinget har været en overvejende Stemning for, at man ikke vilde slaa fast, at Fonden til alle Tider og ubegrænset skulde nyde sine egne Renter, som jo flød af Midler, der vare overdragne Fonden fra Statskassen. Ifølge det sidste Regnskab pr. 31. Marts 1911 havde Fonden disponible til Udlaan 10,570,000 Kr. og havde udlaant 26,690,000 Kr. Fonden ejede altsaa den Gang 37,260,000 Kr. Der var i aarlige Renter indgaaet 1,200,000 Kr. og i Afdrag i Aarets Løb 1 Million. Nu sagde den højtærede Minister i Lørdags, at hvis vi ophørte med at henlægge Renterne til denne Fond, vilde dens Midler være opbrugte i 1916. Jeg antager jo nok, at de fleste ikke have misforstaaet den højtærede Minister saaledes, at han der ved skulde have ment, at Pengene vare forsvundne. Udtrykket har Ministeren brugt og kunde med Rette bruge det, for saa vidt de disponible Midler da vilde være *udlaante*, men Ministeren oplyste ikke, at et Par Aar før 1916 ere de Love, der bemyndige Stats-Laanefonden til overhovedet at udlaane, udløbne. Man staar altsaa til den Tid ganske frit i saa Hen-